

in bratovsko ljubezen napivali, povsod se je le slišalo bodimo si dobri, drugo leto hočemo zopet veselo zahvalnico imeti in Bog ohrani nam svetlega cesarja!

Trnovski.

Iz Središča. (Modrinjakova svečanost.) Kakor se je že zadnjič naznanilo, se bode v nedeljo 25. septembra v Središču obhajala svečanost narodnega pesnika Štefana Modrinjaka. Priredi jo društvo „Sloga“ v zvezi s središkimi narodnjaki. Pa kakor uže vsako narodno podvzetje, tako je našla i naša svečanost med Slovenci svoje nasprotnike. Ugovarjajo nam, da je letos uže prekasno, ter bi nam lahko vreme nagajalo; da je prekratek čas za priprave; da ne bode navzočih dijakov. Lahko nam je te ugovore zavrnuti. To so jalovi izgovori, še dijaki bodo uže dostojno zastopani po vseučilišnikih. Vsakako pa je treba, da se letos obhaja v ptujskem okraji svečanost, ki bi jačila narodno zavest, ter dokazala, da nas rogoviljenje naših nasprotnikov nikakor ni vgnalo v kozji rog. Svečanost pa se tudi zavoljo tega ne more na prihodnje leto preložiti, ker se namerava tedaj prirediti v Ptuijski tabor, kterege so letos prepovedali; tabor dostojno podpirati denarstveno, kakor tudi z obilnim obiskom, bode naša dolžnost, ktero storiti bi nam bilo prav težko, če bi nam drugo leto še Modrinjakova svečanost stroškov delala. Ob enem prijavimo, da bodo se životopis in izbrane pesni Modrinjakove delile pri tej svečanosti. Table d hôte bode z vinom i kruhom vred po 1 gl. 50 kr. Odbor v enem prošnjo vloži do ravnateljstva južne železnice, da naj zniža voznino i da da naj ponočni vlak, gredoč iz Magjarske proti Trstu i Beču, v Središču postoji. Upamo toraj, da nas bodo slovenski rodoljubi ta dan v prav obilnem številu počastili.

Iz Brašlovca. (Pletenje jerbasov — gospoda — letina.) Blagi gosp. baron Hakelberg, državni poslanec, je misel sprožil, naj bi se tukajšnje občine Brašlovce, Polzela, Sv. Peter, Griže in Sv. Paul med seboj dogovorile, ter si poiskale in naprosile človeka, kateri bi našo domačo obrtnijo: pletenje jerbasov, ki uže po nekaterih tukajšnjih vaseh lepo napreduje, naučil fine gosposke korbiče plesti in za Savinjo poplavljeni svet z žlabtnim vrbjem zasaditi in kultivirati itd. Nadejati se je dobrega vspeha, da bode tukajšnje prebivalstvo si po mogočnosti prizadevalo, ta dobri namen izvršiti. Saj ljudje sprevidajo, da si v resnici nekateri gospodje prizadevajo, naše ljudstvo do boljšega blagostanja pripeljati. Na primer: pl. g. K. Haupt ima veliko zaslug v Savinjski dolini za povzdigo konjerejstva, ravno tako tudi pri hmeljjarstvu. Kaže se že mnogo vspeha; toraj mu moramo biti jako hvaležni. Pri vsem tem bi bilo pa želeti, naj bi nam taki gospodje tudi v narodnem oziru bolj prijazni in pravični bili. Dokler tega ne bo, si ne pridobijo popolnega zaupanja in ljubezni našega slovenskega naroda. Kajti: „Le kdor ima sree, zna za

dom solze.“ — Letina nas bo letos zelo goljufala. Od začetka se je vsaka reč dobro kazala, kakor strneno žito je zraslo veliko, ter se ga še mnogo našelo, a zrna smo veliko manje dobili, nego smo se nadejali. Krompir je lep in debel zrasel, ali kaj to hasne, ker je gnjiti začel; ravno tako je s turšico, ker je neka rija nad njo prišla, in zraven tega jo še pa v nedeljo dne 28. avgusta silni vihar polomil; če ravno je malo časa trpel, pa je mnogo kvara navedil; je več kozolcev prevrnil, drevje zruval in polomil. Toraj nas bo tudi leto eden in osemdeseto goljufalo, pa vsaj Slovenci smo vajeni čakati, samo da se nam obeta boljša prihodnost, bodi si v gospodarstvenem ali političnem oziru.

P. n.

Iz Celja. (Nagla smrt — šolstvo.) Pretečeno nedeljo zvečer se poda Jožef Rančigaj, posestnik iz Gotovljah najbrž vinjen, iz Celja domu; toda zaide na železnico, kder ga vlak povози, da je siromak kmalo potem umrl. — Mestne in okoličanske šole v Celji se začnejo zaradi hudega kašlja, ki vlada med otroci, še le 1. oktobra. Gimnazija in meščanska šola se otvorite namesto 15. še le 26. septembra. — Gimnazijalno poslopje se je v počitnicah nekoliko predelalo.

Iz Koroškega. (Razne novosti.) Planine je pokril precej debel sneg in veje hladna sapa po deželi. Ajde še lepo kažejo. — Grabštanjčanom je toča prizanesla, hvala Bogu! Da pa svojo hvaležnost očitno pokažejo, sklenoli so sosedom po toči strašno poškodovanim Vetrinčjanom in Hodiščjanom v krščanski ljubezni prihiteti na pomoč. Nabrali so 50 korcev žita, večjidel rži, vredne 230—250 fl. ter siromakom dopeljali. Bog plati! Še jedno lepo delo hočemo navesti. Župnik domači so nekokrat omenili, da je treba novega križevga pota. Takoj je bilo kakih 300 fl. darovanih in sedaj imajo Grabštanjčanje križev pot, ki jim dela čast daleč okrog. Table so kupljene pri dunajski firmi Woerl ter so podobne jako lepo po načrtih slavnega in pobožnega, uže zaumrlega slikarja Führiha izdelane. Podpisi so pravilno — slovenski. — Blizu jezera Blačanskega stoji majhna cerkvice. Neko noč sveti v njej nenavadna luč. Okoličanje to zapazivši obkolijo cerkvico in vjamajo ptička tata, kterege vrlo nakrešejo in potem sočni izročijo. Kakor v št. Jakobu, tako sploh vsi Slovenci v gornjem Rožnem dolu želijo, da je v šoli slovenščina podučni jezik, a nemščina samo učni predmet. Temu mora pritrditi vsak, kateri ima še kaj zdravih možgan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Deželni zbor štajerski začel je včeraj zborovati. Največ preglavic mu delajo veliki šolski potroški in sploh prevelike deželne doklade, katerih več ladati ne moremo, posebno če še slabe letine trajajo naprej. — Kaj

bo z deželnim zborom kranjskim, to še ni znano. Vlada bi rada bila, da bi Slovenci zopet vstopili, a Slovenci se čudijo, da jih vlada tukaj išče drugod pa ne; po 2letnem čakani se dovoli v par predmetih na ljubljanskem učiteljski podučevati slovenski. To je vse! Prav pozabila pa je vlada na nas $\frac{1}{2}$ milijona broječe Slovence štajerske; kajti nedavno sta bila 2 nova deželna šolska svetovalca imenovana, profesor Krones in ravnatelj Noe v Gradci, kojih nobeden slovenskega jezika zmožen ni, edini zastopnik cerkveni preč. g. kanonik Orožen je Slovenec. Tržaški Slovenci so v mestno svetovalstvo zopet izvolili g. dr. Bizjaka, dobil je od 143 glasov 102. Goriški, Istrijski in Dalmatinski deželni zbori so svoje delovanje završili. Narodni poslanci nečejo več v Zadru zborovati, ker so bili od Italijanov napadeni; druhal je v nje poganjala kamenje in žlaprtke; jednako je delala italijanska druhal, ko so slovanski poslanci došli v Spljet. — Goriški deželni zbor neče okrajnih zastopov. — Cesarski namestnik v Linci je baron Weber, tisti, ki je bil do znane rabuke pri Kuchelbadu češki namestnik. Od severne železnice tirjajo Čehi, da nastavi uradnikov in čuvajev češčine zmožnih. — Cesar so še na Ogorskem pri manevrih; ogorski minister Szapary hoče zopet dače pozvišati; luko ali kraj za ladije hoče vlada v Reki raztegniti in tudi magazine povečati, letos žrtvuje v to svrhu 600.000 fl. Na hrvatskem imajo silno volitevsko borbo. Ban grof Pejačević dela na vso silo, da si pribori Magjarem prijazno večino. Magjarski listi poročajo, da je baje Rusija bila na naše cesarstvo jako huda. Če je res, potem so magjarski listi to zakrivili, ki neprestano pišejo in lažejo in ščujejo zoper sicer mirnega sosedu.

Vnanje države. Nemški in ruski cesar sta se sešla na morji pred Gdanskim v petek dne 9. septembra in se proti večeru podala v krasno razsvitljeno mesto. Nemški cesarjevič, Bismark, Moltke, dva ruska velika kneza in več ministrov bilo je navzočih. O čem, da so se pogovarjali, to je še tajno. Bismark kaže se jako zadovoljen. Nam se hoče zdeti, da je shod bil proti nam in našemu marširanju v Solun obrnen ter da je sedaj mir za letos na jutrovem gotov! Bavarska vlada je strogo prepovedala živino vvažati iz Avstrije. Shod katoličanov v Bonnu ob Rajnu bil je sijajen, okolo 1200 mož je se ga udeležilo. Sklenili so vstrajno boriti se za popolno svobodo kat. Cerkev na Nemškem. — Srbski knez se poda kmalu v Petrovgrad k ruskemu carju. — V Egiptu so Angleži pouzročili punt vojaški zoper vicekralja ter hočejo turško vojsko tje spraviti, da bi tako za turškim hrbtom sami postali gospodje v preimenitnej deželi; to pa iznemiruje najbolje Francoze. — Italijani utvrdujejo steze, ki peljajo na Francosko. — Na Švicarskem je se visoka gora poplazila in zasula vso ves Elm v 3 plazih, okolo 200 ljudij je mrtvih. — Francozi imajo v

Afriki 123 bataljonov vojske pa je še premalo: zasedli so mesto Susan. Arabi so posekali precejšnje četo francosko. V Severni Ameriki vneli so se jako veliki gozdi okolo Michigana, zraven je pogorelo veliko hiš, živine in ljudij, do sedaj so jih pokopali 200, okolo 1500 rodbin je brez strehe in imetja. Vlada nabira milodarov!

Za poduk in kratek čas.

Pravda zavoljo jajc.

Trije rokodelci se napotijo po svetu iskat dela. Dolgo dolgo so že hodili po prašnati cesti, nazadnje vendar pridejo v neko ves do gostilnice. Lačni zavoljo dolgega pota in žalostni zavoljo prazne mošnje idejo vendar v gostilno, kjer si dajo skuhati dva tuceta jajc. Ko so jajca snedli in ko so zapazili, da gostilničarja ni bilo v hiši, pobrisali so jo tiho iz hiše in dalje po cesti. Na konci vasi se pa razločijo vsak po svojem potu iskat dela in sreče. Čez nekaj let postane najstarejši delavec mojster in naseli se ravno v isti vasi, kjer so pred nekimi leti gostilničarja tako „nažajfali“ zavoljo obeda. Ker je imel naš mojster uže nekaj premoženja, zato ide nekega dne k gostilničarju, ter mu pove, za česa voljo je prišel. Gostilničar ga sprejme z radostjo, a kako se začudi naš mojster, ko mu pove račun, da mu je dolžen 200 gl. „Za božjo voljo, kako je to mogoče?“ vpraša ga prestrašeni mojster. „Prav lahko, tista jajca bi djal pod kolklo in bi dobil 24 kokoši. Te kokoši bi prodal in bi kupil prašiča, katerega dobro rejenega lahko prodam za 20 gl., za 20 gl. bi kupil junčka, za katerega dobim v 4—5 letih 100 gl. Za 100 gl. dobim 2 mladi žrebeti, kateri ste med brati vredni v treh letih 200 gl. Ako mi tedaj platiš 200 g., sva si prijatelja, ako ne, te pa zatožim.“

Mojster se ve da tega ni mogel, ni hotel plačati. Krčmar ga tedaj toži. Ubogi mojster dobi od sodnije poziv in žalosten potoži to svojemu sosedu, kateri je bil prav premeten mož. Sosed mu reče: „veš kaj, daj mi pooblastilo, da te bodem zastopal pri sodnji; bodeš uže videl, da bo ta reč dobro iztekla.“ Kdo bi bil mojstru bolje ugodil, kakor ta sosed. Brž mu da potrebno pooblastilo, s katerim kaj moško koraka uže drugi dan naš kmetič k sodnji. . . . Krčmar in sodec uže čakata od devetih do enajstih, pa še le ni bilo zatoženca pa ne pooblastnika, kateri je pridno praznil v trgu litre. Proti pol dvanajstim prikoraka uže precej korajžen naš pooblaščenec v uradnico, ter pokaže sodcu pooblastilo. „Zakaj pa pridete tako kesno?“ zadere se brkasti sodnik nad kmetom. „Ej, ne zamerite,“ odvrne poblevno naš kmetič. „Danes je ravno petek in luna se je spremenila, to kaže, da je zdaj ravno pravi čas, bob saditi. Nesreča pa je nanesla ravno tako, da